

Stims syn på några av de mest omdiskuterade delarna i Copyrightdirektivet

Stim stödjer det förslag som rättsliga utskottet röstade igenom 20 juni 2018. Här försöker vi bemöta några av de vanligaste invändningarna mot förslaget.

Som framgår av skäl 37 i förslaget är en helt avgörande förutsättning för ett hållbart musikliv att samma villkor gäller för digitala musiktjänster som onlineplattformar. Så är inte fallet idag. Det är ett problem som beror på att några de mest dominerande aktörerna på marknaden kan undandra sig ansvar med hänvisning till den så kallade Safe-Harbour-regeln.

Vi är oroade över de många felaktiga påståendena kring artikel 13 som florerar både bland politiker och i media. Som vi ser det är detta skrämselfpropaganda, som dessvärre får diskussionen om att modernisera upphovsrätten att handla om yttrandefrihet och övervakning, istället för det som är förslagets kärna: reglering av de stora onlinetjänster, som för närvarande har ett carte blanche för att generera intäkter på skyddat innehåll utan att betala rättighetshavarna för det, så att dessa omfattas av samma villkor som andra digitala musikleverantörer, som t ex Spotify.

Vi menar att kritiken mot artikel 13 inte har bäring om man tittar på den faktiska texten som är antagen i JURI-utskottet. Därför tog vi fram detta dokument, för att sakligt bemöta kritiken punkt för punkt.

Kritiska argument om artikel 13	Stims perspektiv	Vad står i förslaget från rättsliga utskottet JURI?
Påstående: Artikel 13 kommer att leda till censur och generell övervakning på nätet.	Nej. Det är inte fråga om någon generell övervakning, eftersom de enda uppgifter som plattformen ska identifiera med de tekniska åtgärderna, är den för ändamålet relevanta information som rättighetshavarna lämnat till plattformarna (så som sker redan idag). Se t.ex. i art. 13.1.a och skäl 39. De åtgärder rörande innehållet som man skapar förutsättning för är med andra ord inte mer långtgående än de som äger rum idag via de system som plattformarna använder.	<i>art. 13.1.b: "... and shall in accordance with Article 15 of Directive 2000/31/EC, where applicable not impose a general obligation on online content sharing service providers to monitor the information which they transmit or store".</i> <i>Art. 13. 1a. Member States shall ensure that the online content sharing service providers referred to in the previous sub-paragraphs shall apply the above mentioned measures based on the relevant information provided by rightholders.</i> <i>The online content sharing service providers shall be transparent towards rightholders and shall inform rightholders of the measures employed, their implementation, as well as when relevant, shall periodically report on the use of the works and other subject-matter.</i> <i>(39) Cooperation between online content sharing service providers and rightholders is essential for the functioning of the measures. In particular, rightholders should provide the relevant information data to the services to allow them to identify their content when applying the measures. The service providers should be transparent towards rightholders with regard to the deployed measures technologies, to allow the assessment of their appropriateness. When assessing the proportionality and effectiveness of the measures implemented, technological constraints and limitations as well as the amount or the type of works or other subject matter uploaded by the users of the services should be taken into due consideration</i>

<p>Påstående: Yttrandefriheten är i fara.</p>	<p>Nej, yttrandefriheten är inte i fara. Rättighetshavarna vill att deras verk ska nå ut till så många som möjligt och välkomnar nya digitala kanaler.</p> <p>Det rättsliga utskottet har tagit hänsyn till oron för yttrandefriheten i art. 13.1.b genom att säkerställa att de tekniska åtgärder som kan bli aktuella måste vara proportionerliga och balansera användarens grundläggande rättigheter mot rättighetshavarens.</p> <p>Det rättsliga utskottet har även föreslagit en rad åtgärder som ska ge användarna tillgång till effektiva och snabba prövningsförfaranden om man anser att innehåll felaktigt har tagits bort från en tjänst.</p> <p>Ministerrådets juridiska avdelning har analyserat huruvida yttrandefriheten är i fara och dragit slutsatsen att Kommissionens ursprungliga förslag inte hämmar yttrandefriheten, vare sig i fråga om näringsfrihet eller användarens frihet att ladda upp innehåll – se punkt 22 i högerkolumnen.</p> <p>Avslutningsvis kan användarna i de flesta fortsätta att ladda upp memes med hänvisning till gällande undantag för parodier och satir enligt svensk upphovsrättslagstiftning. Copyrightdirektivet handlar inte om detta.</p>	<p><i>Art 13.1.b. Members States shall ensure that the implementation of such measures shall be proportionate and strike a balance between the fundamental rights of users and rightholders</i></p> <p><i>Art 13. 2. To prevent misuses or limitations in the exercise of exceptions and limitations to copyright law, Member States shall ensure that the service providers referred to in paragraph 1 put in place effective and expeditious complaints and redress mechanisms that are available to users in case of disputes over the application of the measures referred to in paragraph 1. Any complaint filed under such mechanisms shall be processed without undue delay. The rightholders should reasonably justify their decisions to avoid arbitrary dismissal of complaints.</i></p> <p><i>Punkt 22 i analysen från Ministerrådets juridiska avdelning: "In the light of the analysis of all the above elements, the CLS is of the view that the policy option reflected in the proposed Article 13 responds to the Court's requirement of ensuring a fair balance between the competing fundamental rights which must be reconciled, and that the limitations to those fundamental rights do not appear to be disproportionate. "</i></p>
<p>Påstående: Användarna åläggs ansvaret när de laddar upp innehåll.</p>	<p>Nej. Enligt artikel 13 kommer ansvaret att ligga på onlinetjänsten, inte användaren.</p> <p>Det har rätt en del förvirring om användarnas rättigheter. Som läget är idag, kan användaren ställas till ansvar om skyddat material läggs upp utan rättighetsinnehavarens samtycke.</p> <p>Det rättsliga utskottet har tagit hänsyn till denna problematik i artikel 13.1.a, där det tydliggörs att det är tjänsten som ansvarar för innehållet på plattformen, och inte användaren.</p>	<p><i>13.1.a: Licensing agreements concluded by the online content sharing service providers with rights holders shall cover the liability for works uploaded by the users of their services in line with terms and conditions set out in the licensing agreement, provided that these users do not act for commercial purposes or are not the rightholder or his representative.</i></p> <p>Detta slås även fast i skäl 38: <i>Rec 38: Where licensing agreements are concluded, these should also cover, to the same extent and scope the liability of the users when they are acting in a non-commercial capacity.</i></p>

<p>Påstående: Tekniker för identifiera material är dyra och kommer att förstöra marknaden.</p>	<p>Nej. Det finns redan bra standardlösningar som Audible Magic, SoundMouse och Dubset, som används av många i musikbranschen och vars system är kompatibla med internationella standarder.</p> <p>Många andra stora aktörer, däribland en av världens största distributörer, BelieveDigital, har också låtit skräddarsy ett eget system specifikt för sin affärsmodell, precis som YouTube har gjort med sitt Content ID.</p> <p>I det rättsliga utskottets förslag har hänsyn även tagits till de farhågor som uppstod efter kommissionens förslag och har utvidgat begreppen så att det inte är specifika tekniker för innehållsigenkänning man ska införa, utan tekniska system som är anpassade till bland annat företagets storlek. Det är alltså inte fråga om filter utan teknik som kan känna igen skyddat innehåll – precis som de algoritmer som idag känner igen musik, pornografi och annat.</p> <p>Det bör också nämnas att tjänsterna och rättighetsinnehavarna redan samarbetar kring utvecklingen av de tekniska åtgärder som har genomförts till följd av en gemensam önskan om ökad öppenhet och systemflexibilitet.</p>	<p><i>Art 13. 1. Online content sharing service providers referred to in paragraph -1a shall, in cooperation with rightholders, take appropriate and proportionate measures to ensure the functioning of licensing agreements where concluded with rightholders for the use of their works or other subject-matter on those services.</i></p>
<p>Påstående: Det öppna internet är i fara.</p>	<p>Nej. Det öppna internet är inte samma sak som plattformarna, vars syfte är att generera intäkter baserat på innehåll som användarna laddar upp. Den förslagna regleringen tar alltså inte sikte på internet i stort utan bara plattformarna.</p> <p>I artikel 2. (4a) beskrivs konkret att direktivet endast avser tjänster som ger åtkomst till och optimerar skyddat innehåll. Därmed bemöter det rättsliga utskottet den kritik som har framförts efter att kommissionen presenterade sitt ursprungliga förslag, genom att ange vilka tjänster som omfattas och vilka som inte ingår. Till de senare hör tjänster som exempelvis Wikipedia, eBay eller open source-tjänsten GitHub.</p> <p>För att precisera vilka tjänster direktivet omfattar används termen ”optimises”. Detta förklaras mer ingående i skäl 37a, som beskriver att en aktiv tjänst är en tjänst som optimerar och främjar det innehåll som finns tillgängligt på deras plattform.</p>	<p>Art. 2 (4a) ‘online content sharing service provider’ means a provider of an information society service one of the main purposes of which is to store and give access to the public to copyright protected works or other protected subject-matter uploaded by its users, which the service optimises.</p> <p>Services acting in a non-commercial purpose capacity such as online encyclopaedia, and providers of online services where the content is uploaded with the authorisation of all concerned rightholders, such as educational or scientific repositories, should not be considered online content sharing service providers within the meaning of this Directive. Providers of cloud services for individual use which do not provide direct access to the public, open source software developing platforms, and online market places whose main activity is online retail of physical goods, should not be considered online content sharing service providers within the meaning of this Directive.</p> <p>Rec 37a: <i>The definition of an online content sharing service provider under this Directive shall cover information society service providers one of the main purposes of which is to store and give access to the public or to stream copyright protected content uploaded / made available by its users and that optimise content, including amongst others promoting displaying, tagging, curating, sequencing the uploaded works or other subject-matter, irrespective of the means used therefore and therefore act in an active way.</i></p>